

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci **žalobkyně JUDr. I. L.**, proti **žalované České správě sociálního zabezpečení se sídlem Křížová 25, Praha 5**, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2004 č. j. 42 Cad 13/2004 – 20,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala včas kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2004 č. j. 42 Cad 13/2004 – 20, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 4. 2002 č.

V této věci již rozhodl Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 27. 9. 2002 č. j. 42 Cad 99/2002 – 20, kterým bylo potvrzeno shora uvedené rozhodnutí žalované. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně kasační stížnost a Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 1. 2004 č. j. 2 Ads 7/2003 – 44 rozsudek Krajského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Důvodem pro zrušení rozsudku bylo, že krajský soud nerespektoval čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož každý má mj. právo, aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Tím, že krajský soud toto ustanovení nerespektoval, neumožnil žalobkyni, aby se k listině, o níž opřel své rozhodnutí, mohla vyjádřit a vznést případné námitky, které pak vznesla až v kasační stížnosti. Tím byla porušena jedna ze zásad spravedlivého procesu (čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). Nejvyšší správní soud zavázal krajský soud, aby v novém řízení poskytl žalobkyni možnost vyjádřit se k provedeným důkazům, zejména k listině, o níž žalobkyně tvrdila, že ji neviděla.

Krajský soud v novém řízení tento právní názor Nejvyššího správního soudu respektoval a rozhodl tak, jak je uvedeno shora. V kasační stížnosti žalobkyně vytkla nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky, neboť soud vycházel z křivé svědecké výpovědi jediné svědkyně. Žalobkyně v kasační stížnosti nenamítla, že by se krajský soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Kasační stížnost je nepřipustná.

Podle § 104 odst. 3 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V projednávané věci žalobkyně v kasační stížnosti nenamítla, že by se krajský soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh (kasační stížnost), jestliže je podle s. ř. s. nepřipustný. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nepřipustnou odmítl.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. ledna 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu